БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 18-07-2022
Редни број 1-304-13/19

Broj : S1 3 U 038668 21 U
Sarajevo, 06.07.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimiar Orašanin kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić u upravnom sporu tužitelja „Elmont" d.o.o. Bijeljina, kojeg zastupa punomoćnici Savo Marković, Milenko Zelenović i Miloš Sikiraš, advokati iz Bijeljine, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-304-11/19 od 08.10.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi bih, filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 06. 07.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se rješenje broj: JN2-02-07-1-304-11/19 od 08.10.2020. godine, i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 850,00 KM KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovna žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj. 02-404-218/18 od 23.01.2019. godine, ugovornog organa Grad Bijeljina, u postupku javne nabavke rekonstrukcija javne rasvjete u sklopu izgradnje kanalizacionog sistema Orio projekat-zona 7 i odbijen je zahtjev za nakandu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora iz razloga propisanih odredbom člana 11.stav 1. tačka 1), 3) i 4) Zakona o upravnim sporovima BiH. U obrazloženju tužbe navodi da je Sud BiH presudom broj: S1 3 U 032207 19 u od 16.09.2020. godine usvojio tužbu tužitelja i tuženom dao jasne upute za postupanje u ponovnom postupku, koje je tuženi u potpunosti zanemario, te je slijedom toga osporeno rješenje u cijelosti nepravilno i nezakonito. Smatra pogrešnim zaključak tuženog da tužitelj nije ispunio uslov iz TD u vidu dostavljanja uvjerenja o položenom stručnom ispitu, te ukazuje da tuženi prilikom utvrđivanja činjenice da li je ispunjen uslov u pogledu dostavljanja uvjerenja o položenom stručnom ispitu, nije

cijenio akt, Mišljenje o važenju Uvjerenja o položenom stručnom ispitu,izdatom od strane Saveza energetičara RS, broj: 06-11-2/2019 od 02.04.2019. godine, a prema kojem proizlazi da kandidat-lice nema potrebu polagati ponovo stručni ispit prema pravilniku o polaganju stručnih ispita za radnike koji rade na rukovanju i održavanju energetskih postrojenja, instalacija i uređaja. Prema navedenom mišljenju nije potrebno da lice sa stručnim obrazovanjem KV, koje je položilo ispit i dobilo uvjerenje od strane Saveza energetičara, ponovo polaže stručni ispit nakon što naknadno stekne V stepen obrazovanja, odnosno VKV. Ističe da tuženi nije postupio u skladu sa uputama datim u presudi ovog suda, a to se prije svega odnosi na utvrđenje da li se polaže stručni ispit za VKV uvanje ukoliko nosilac ima položen ispit za KV zvanje, niti su cijenjene odlučne činjenice koje se odnose na upute u pogledu utvrđenja da li diplomi, kao traženom dokumentu, sadržajno odgovara priloženo uvjerenje od 10.11.2018. godine, da li i jedan i drugi dokument imaju istu snagu javne isprave i da li se stečeno zvanje može dokazati uvjerenjem izdatim od strane nadležne ustanove. Ukazuje da obzirom da je i u ponovnom postupku izostala analiza i utvrđenje činjeničnog stanja u odnosu na navedena pitanja, to je i pobijano rješenje doneseno uz povredu odredbi člana 233. u vezi sa odredbama člana 200. ZUP-a. Ističe da se iz dostavljenih dokaza može izvesti nesporan zaključak da je ispunio uslove iz TD dostavljanjem uvjerenja o položenom specijalističkom ispitu izdatom od Tehničke škole GSP Beograd. Navodi i da je tuženi propustio da uoči odstupanje od principa stroge formalnosti, odnosno nije cijenjena činjenica da se u odluci o izboru najpovoljnijeg ponuđača navodi „Telefonija Vidaković" Bijeljina, te se postavlja pitanje o kom pravnom licu se radi. Konačno je predložio da se tužba usvoji, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Grad bijeljina pokrenuo postupak javen nabavke rekonstrukcija javne rasvjete u sklopu izgradnje kanalizacionog sistema Orio projekat-zona 7, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1293-1-3-219-3-281/18 od 06.12.2019. godine objavljeno na portalu javnih nabavki te je nakon okončanog postupka dana 23.01.2019. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02-404-218/18. Tužitelj je protiv navedene odluke izjaio žalbu koju je tuženi rješenejm broj: JN2-02-0-1-304-7/19 od 07.03.2019. godine odbio kao neosnovanu. Tužitelje je protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor, a Sud BiH je dana 16.09.2020. godine donio presudu kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak. U presudi je ukazano da su ostala sporna pitanja da li diplomi, kao traženom dokumentu sadržajno odgovara priloženo uvjerenje od 10.11.2018. godine, da li i jedan i drugi dokument imaju istu snagu javne isprave i da li se stečeno zvanje može dokazati uvjerenjem izdatim od strane nadležne ustanove, kao i da li se polaže stručni ispit za VKV zvanje, ukoliko nosilac ima položen ispit za KV zvanje. U presudi je ukazano da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku, obzirom da isto ne sadrži razloge koji su

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

odlučni za donošenje odluke. U presudi je data uputa tuženom da u ponovnom postupku cijeni sve žalbene prigovore i da razloge zbog kojih prihvata ili ne prihvata svaki od datih prigovora.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) Ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtijeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH"; broj 39/14) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogučavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uvjete koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Ovo nadalje znači da tenderska dokumentacija i specifikacija moraju biti sačinjene u skladu sa odredbama čl. 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama i Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH", broj: 90/14). Posebno se mora prilikom pripreme tenderske dokumentacije poštivati princip jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača.

Osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa.

Presudom Suda BiH, broj: S1 3 U 032207 19 U od 16.09.2020. godine, poništeno je rješenje tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-02-07-1-304-7/19 od 07.03.2019. godine i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. U obrazloženju presude date su jasne primjedbe, shvatanja i stanovišta ovog suda da je tuženi dužan da raspravi sporna pitanja da li diplomi, kao traženom dokumentu sadržajno odgovara priloženo uvjerenje od 10.11.2018. godine, da li i jedan i drugi dokument imaju istu snagu javne isprave i da li se stečeno zvanje može dokazati uvjerenjem izdatim od strane nadležne ustanove, kao i da li se polaže stručni ispit za VKV zvanje, ukoliko nosilac ima položen ispit za KV zvanje, odnosno da je tuženi dužan u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku da odgovori na sve žalbene prigovore.

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

I u ponovljenom postupku, po presudi Suda BiH broj: S1 3 U 032207 19 U od 16.09.2020. godine, poslije poništenja konačnog upravnog akta, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka nije u svemu postupio u skladu sa pravnim shvatanjima i primjedbama ovog suda sadržanim u navedenoj presudi. Naime, tuženi je u obrazloženju osporenog rješenja dao razloge zbog kojih smatra da je tužiteljeva ponuda neprihvatljiva, dok se uopće nije osvrnuo na raspravljanje spornih pitanja na koja je ukazano presudom ovog suda.

Ovakvo postupanje tuženog po nalaženju ovog sudskog vijeća nije pravilano i ne zasniva se na članu 9. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 53/16), prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće je zaključilo da se pobijano rješenje temelji na nepravilno i nepotpuno utvrdjenom činjeničnom stanju odnosno što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrdjene, što je iz utvrdjenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, i što se u upravnom postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja su bila od uticaja na rješavanje konkretne pravne stvari, iz kojih razloga je tužbu trebalo uvažiti a pobijano rješenje poništiti i predmet vratitu tuženom na ponovno rješavanje u skladu sa zakonom. U ponovljenom rješavanju, tuženi je dužan postupiti onako kako je u ovoj presudi odredjeno i donijeti novi konačni upravni akt.

Ovaj sud ukazuje da je odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine propisano da kad Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništeni akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvatanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka. Ovo vijeće ukazuje i na odredbu člana 64. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH kojom je propisano da odgovorno lice u nadležnoj instituciji koje ne postupi u skladu sa odredbama člana 62., 63. i 64. ovog zakona, čini težu povredu službene dužnosti.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 750,00 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

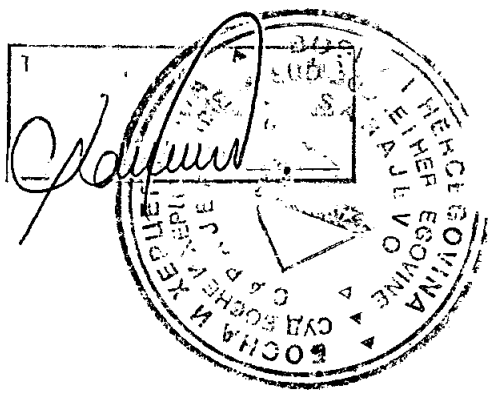
naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM .

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Branimir Orašanin

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321